

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i debatten.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Den verdensorden, som nu er under opbygning i kølvandet på det gamle bloksystems afslutning, rummer en lang række udfordringer, som vi også herhjemme må være parate til at tage op.

Det Konservative Folkepartis udgangspunkt er, at Danmark er en lille nation, som med dyrekøbte historiske erfaringer har lært, at det er meget vanskeligt at stå alene. I 1930'erne måtte det neutrale Danmark således totalt hjælpeløst iagttage de begivenheder og den politik, som ledte til verdenskrigen og den nazityske besættelse.

Mellemligstiden lærte os, at et lille land, som prøver at stå på egne ben, meget let bliver marginaliseret over i en passiv tilskuersrolle uden mulighed for afgørende at påvirke det omkringliggende system og udviklingen deri.

Det er således ikke i Danmarks interesse, at vore omgivelser splittes op i magtkampe mellem stormagterne. Vi vil kun alt for hurtigt kunne stå tilbage som en sikker taber.

For at hindre en gentagelse af fortidens tabeligheder har Danmark i efterkrigstiden været meget aktiv med hensyn til at fremme internationalt samarbejde under forskellige former. Danmark er politisk-økonomisk forankret i EF og politisk-militært i NATO.

EF har primært fungeret som en samlende kraft og som en politisk-økonomisk stabilisator i Vesteuropa, en rolle, som vi finder meget vigtig. Derfor ønsker vi også et fortsat fuldt dansk medlemskab af EF. Det er samtidig ifølge Det Konservative Folkepartis opfattelse vigtigt for Vesteuropas sikkerhed, at vi fastholder samarbejdet med USA. Vi ønsker en styrkelse af det sikkerhedspolitiske samarbejde i Europa, bl.a. også ved at de nye demokratier inddrages mere aktivt heri. Fundamentet herfor skal være NATO og med Vestunionen som en styrket europæisk søjle i det kommende samarbejde.

De storpolitiske forandringer har styrket FN-systemet, men også CSCE rummer en række muligheder i forbindelse med konfliktforebyggelse og konfliktstyring, som vi forventer

os meget mere af. Det er vigtigt, at CSCE's parlamentariske del også får operationsmuligheder for at leve op til nogle af de mulige kontrolmekanismer, som CSCE og CHD er omfattet af.

Det er vigtigt, at Danmark er med, hvor beslutningerne tages, så vi kan være med til at påvirke udviklingen omkring os. Vi er – uanset om vi kan lide det eller ej – en del af en kompliceret verden i rivende udvikling, en verden som er fyldt med udfordringer, problemer og farer. Samtidig er det en verden, hvor aktørerne i stigende omfang påvirker hinanden. I dag er alle nationer stærkt påvirkede af de globale internationaliseringsprocesser på snart sagt alle niveauer. Også teknologien har bidraget til dette.

Af denne grund ville det være utrolig naivt at svæve rundt i en forestilling om, at Danmark ikke behøver tage noget medansvar for udviklingen omkring os, men blot kan nøjes med at iagttage tilstandene fra en sidelinie. Det er at stikke blå i øjnene på os selv og direkte farligt at tro, at vi kan begrænse vores internationale samkvem og ansvar udelukkende til handelsrelaterede kræmmerområder.

Realiteterne er, at det internationale samarbejde på alle felter som nævnt er blevet vævet tættere og tættere sammen, og at det ikke længere er muligt at adskille de enkelte områder fra hinanden. Den verden, vi lever i, hedder 1992 og ikke 1392. Hvis vi virkelig ønsker, at verden omkring os skal udvikles i en fredelig retning med demokrati og med respekt for menneskerettighederne, hvis vi ønsker at finde en løsning på de store sociale og økologiske problemer i Østeuropa, og hvis vi ønsker at skabe grobund for en positiv udvikling i den tredje verden, må vi også være parat til at vedkende os et medansvar.

Amerikanerne kommer ikke og løser vores problemer, mens vi i åndeløs spænding ser til på tv; vi må selv gøre en indsats. Det Konservative Folkeparti ønsker, at Danmark i videst muligt omfang skal tilskynde til, at man deltager i konstruktive dialoger i internationale organisationer om de udfordringer og de problemer, vi står over for i dag.

I forhold til Østeuropa skal vi – og ikke mindst det danske erhvervsliv – smide bekymringerne over bord og åbne vore markeder mere for samhandelen. Tillader vi ikke, at Østlan-